

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

Capvt XV. De canonizatione ipsius, & translatione corporis sacri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

7.

Episcopus Assisinas, ad oratorium S. Michaëlis in monte Gargano, tunc temporis peregrinationis causâ perrexerat. cui B. Franciscus apparens nocte transitûs sui, dixit, Ecce relinquo mundum, & vado ad cælum. Manè igitur surgens Episcopus, sociis narrauit quæ vidit: & Assisium rediens, cum sollicitè perquisisset, certitudinaliter cõperit, quòd eâ horâ, quâ sibi per visionem innotuit, beatus Pater ex hoc mundo migravit. Alaudæ aues lucis amicæ, & crepusculorum tenebras horrescentes, horâ transitus sancti viri, cum iam esset noctis sequutura crepusculum, venerunt in multitudine magnâ super tectum domus: & diu cum insolitâ quadam iubilatione rotâtes, gloriæ Sancti, qui eas ad diuinas laudes inuitare solitus erat, tam iocundum quàm euidentis testimonium perhibebant.

*Alaudæ aues
adulant ad
cælum.*

CAPVT XV.

*De canonizatione ipsius, & translatione
corporis sacri.*

§. I.

RANCISCVS igitur seruus & amicus Altissimi, Ordinis Minorum fratrum institutor & dux, paupertatis professor, patientiæ forma, veritatis præco, sanctitatis speculum, & totius Euangelicæ perfectionis exemplar: supernâ præuētus gratiâ, ordinato progressu, ab infimis peruenit ad summa. Hunc virum mirabilem, utpote paupertate prædiuitem, humilitate sublimem, mortificatione viuidum, simplicitate prudentem, omniq; morum honestate conspicuum: quem in vitâ Dominus mirabiliter effecerat clarum, in morte fecit incomparabiliter clariorem. Beato namque viro migrante à seculo, spiritus ille sacer domum æternitatis ingrediens, fontisq;

tiſque vitæ hauſtū plenario glorioſus effectus, ex-
preſſa quædam in corpore futuræ gloriæ ſigna re-
liquit: vt caro illa ſanctiſſima, quæ crucifixa cum
vitiis, in nouam iam creaturam tranſierat, & paſ-
ſionis Chriſti effigiem priuilegij ſingularitate præ-
ferret, & nouitate miraculi reſurrectionis ſpeciem
præmonſtraret.

2.
 Cernebantur quidem in membris illis felicibus
clauī, ex eius carne virtute diuinā mirificè fabre-
facti: ſicq; carni eidem innati, quod dum à parte
qualibet premerentur, pròtinus quaſi nerui conti-
nui & duri, ad partē oppoſitā reſultabant. Inuenta
quoque fuit patētius, in ipſius corpore, nō inflicta
humanitus neque facta, plaga vulneris lateralis, in-
ſtar vulnerati lateris Saluatoris: quod redēptionis
& generationis humanæ, in ipſo Redēptore noſtro
protulit ſacramentū. Erat autē ſimilitudo clauorū
nigra quaſi ferrum: vulnus autem lateris rubeum,
& ad orbicularitatem quandā carnis contractione
reductum, roſa quædam pulcherrima videbatur.
Caro verò ipſius reliqua, quæ prius tam ex infir-
mitate quàm ex naturā, ad nigredinem declina-
bat, candore nimio reniteſcens, illius ſecūdx ſto-
læ pulchritudinem prætendebat. Membra ipſius
adeo mollia & tractabilia ſe præbebant palpanti-
bus, vt conuerſa viderētur in teneritudinem pue-
rilis ætatis; & quibuſdam cernerentur euidentibus
ſignis innocentie decorata. Cum igitur in candi-
diſſimā carne clauī nigreſcerent; plaga verò late-
ris, vt vernans roſeus flos ruberet: mirandū non eſt
ſi tam formoſa & miraculoſa varietas iocūditatem
& admirationem contuentibus ingerebat.

3.
 Lacrymabantur filij pro ſubtractione tam ama-
bilis patris: ſed & non modicā profundebantur læ-
titiā, dum deoſculabantur in eo ſignacula ſummi

H Regis,

In corpore ap-
parent ſigna
gloriæ futuræ
Gal. 5. 24.

Clauī & vultus
lateralis.

Toán. 19. 54.

Edmuis formæ.

Apoc. 7. 14.

Caro eius can-
dida, & mol-
lia membra.

Regis. Miraculi nouitas planctum vertebat in iubilum: & intellectus rapiebat indaginem in stuporem. Erat quippe tam insolitum, tamque insigne spectaculum contuentibus omnibus, & firmamentum fidei, & incitamentum amoris: audientibus verò admirationis materia, & excitatio desiderij ad videndum. Audito siquidem transitu Patris, & famâ diffusâ miraculi, accelerans populus confluebat ad locum: vt id cernerent oculis carnis, quod à ratione dubium omne repelleret, & affectioni gaudium cumularet.

*Miraculum
hoc cupiunt
multi videre.*

4. Admissi sunt igitur Assisinate civis quamplurimi, ad Stigmata illa sacra contemplanda oculis, & labijs osculanda. Vnus autem ex eis miles, literatus quidam & prudens, Hieronymus nomine, vir utique famosus & celebris; cum de huiusmodi sacris signis dubitasset, essetque incredulus, quasi Thomas: feruentius & audacius coram fratribus & alijs civibus, mouebat clauos; Sanctiq; manus, pedes, & latus manibus proprijs contrectabat: vt dum vulnerum Christi veracia illa signa palpando contingeret, de sui & omniû cordibus omne dubieratis vulnus amputaret. Propter quod & ipse inter alios, huius veritatis tâ certitudinaliter agnitæ, testis constans postmodum effectus est, & tactis sacrosanctis iuramento firmavit. Fratres autem & filij, qui vocati fuerant ad transitû Patris, cum omni multitudine populorum, noctem illam, in qua almus Christi confessor decessit, sic diuinis laudibus dedicârunt, vt non defunctorum exsequiæ, sed Angelorum excubiæ viderentur.

Ioan. 20. 25

*Stigmata eius
& vulnera la-
teris videntur
à multis.*

5. Manè autem factò, turbæ quæ conuenerant, acceptis arborum ramis, & cereorum multiplicatis luminibus, cum hymnis & canticis, sacrum corpus ad ciuitatem Assisij detulerunt. Transeuntes verò

per

per Ecclesiam S. Damiani, in quâ virgo illa nobilis Clara, nunc gloriosa in cælis, tunc inclusa cum virginibus morabatur, ibiq; aliquantulum subsistentes: sacrâ corpus margaritis cælestibus insignitum, videndum & osculandû sacris illis virginibus obtulerunt. Peruenientes denique ad ciuitatem cum iubilo, pretiosum thesaurum quem portabant, in Ecclesia sancti Georgij, cum omni reuerentiâ condiderunt. In eo siquidem loco, puerulus litteras didicit; ibiq; postmodum prædicauit: postremò ibidem locum primum quietis accepit. Transit autem venerabilis pater ex huius mundi naufragio, anno Dominicæ Incarnationis millesimo ducentesimo, vigesimo sexto, quarto Nonas Octobris, die sabbati in sero, sepultus in die Dominico.

Cœpit autem vir beatus continuò, diuinæ faciei superirradiante respectu, magnis & multis coruscare miraculis: vt sublimitas sanctitatis eius, quæ ipso viuentem in carne, ad morû directionem, per exempla perfectæ iustitiæ innotuerat mundo: illo iam regnante cû Christo, ad omnem fidei firmitatem, per miracula diuinæ potentiae cõprobaretur è cælo. Cumq; in diuersis orbis partibus, gloriosa eius miracula, largaq; per ipsum impetrata beneficia, plurimos ad Christi deuotionem accenderent, & ad ipsius sancti reuerentiam incitarent: acclamâtionibus tam linguis sermonum, quàm operum; ad aures summi Pontificis domini Gregorij Noni, quæ per seruû suû Franciscum Deus operabatur, magnalia peruenerunt. Sanè eum idē pastor Ecclesiæ, nō solum ex miraculis auditis post mortē; verum etiâ experimētis in vitâ, ipsius oculis visis, & manibus contrectatis, sanctitatē eius mirabilē, plenâ fide certificatus agnosceret; ac per hoc, in cælis gloriificatum à Dño nullatenus dubitaret: vt

H 2 Chri-

*Videt etiam
S. Clara
eiusque filia
& sorores.*

*Sepelitur in
eccl. S. Geor-
gij.
A D 1226.
abiit ex hoc
mundo.*

*6.
Miraculis
mox incipit
coruscare.*

Christo, cuius erat Vicarius, concorditer ageret, hunc in terris reddere celebrem, tanquam omni veneratione dignissimum, piâ consideratione disposuit. Ad omnem quoque certitudinem faciendam orbi terrarû, de glorificatione viri sanctissimi, inuenta miracula & conscripta, & testibus idoneis approbata, examinari fecit per illos, qui minus inter Cardinales, fauorabiles negotio videbantur. Quibus diligenter discussis, & ab omnibus approbatis, de fratrum suorû, & omnium Prælatorû, qui tunc erant in Curiâ, concordi consilio & assensu, canonizadû decreuit: veniensque personaliter ad ciuitatem Assisij, anno Dominicæ Incarnationis millesimo, ducentesimo, vigesimo octauo, decimo septimo Calendas Augusti, die Dominico: cum maximis, quæ longum foret enarrare, sollemniis, beatum Patrem cathalogo Sanctorum adscripsit.

*Sanctorum
cathalogo
adscribitur.*

7. Anno verò Domini millesimo, ducetesimo trigesimo, conuenientibus fratribus ad Capitulum Generale Assisij celebratû: ad Basilicam in honorem ipsius constructam, corpus illud Domino dedicatum, octauo Calendas Iunij translatum est. Dum autem ille sacer transportaretur thesaurus, bullâ Regis altissimi consignatus; miracula plurima ille, cuius effigiem præferabat, operari dignatus est: vt per odorem ipsius saluificû, affectus⁹ traheretur fidelium, ad currendû post Christum. Erat re verâ condignum, vt quem Deus in vitâ sibi placentem & dilectû effectum, in paradysum per contemplationis gratiam transtulerat, vt⁹ Enoch; & ad cælum in curru igneo per caritatis zelum rapuerat, vt Eliam: eius iam vernantis, inter flores illos cælicos plantationis æternæ, ossa⁹ illa felicia de loco suo, pullulatione mirificâ redolerêt. Porro sicut vir iste beatus, mirandis virtutû signis in vitâ claruerat:

*Transfertur
corpus eius ad
basilicam in
illius memo-
riâ edificatâ.*

⁹ Cant. 1. 4.

⁹ Gen. 5. 24.

⁹ 4. Reg. 2. 11.

ruerat: sic à die transitûs sui vsque in præsens, per diuersas mûdi partes, præclaris miraculorum prodigiis, diuinâ se potentiâ glorificante coruscat. Nam cæcis & surdis, mutis & claudis, hydropicis & paralyticis, dæmoniacis & leprosis, naufragis & captiuis, ipsius meritis remedia conferuntur, omnibusq; morbis, necessitatibus, & periculis subuenitur. Sed & multis mortuis mirificè per ipsum suscitatis: innotescit fidelibus, mirificans sanctum suum magnificentia virtutis Altissimi, cui est honor & gloria, per infinita secula seculorû. Amen.

CAPVT XVI.

Miracula aliquot, à S. Francisco, post eius obitum edita.

§. I.

De virtute sacrorum Stigmatum.

D omnipotentis Dei honorem, & gloriam B. Patris Francisci, post glorificationem ipsius in cælis, aliqua ex approbatis scripturus miracula: ab illo præcipuè censui sumendum fore initium, in quo crucis Iesu virtus ostenditur, & gloria innouatur. Nouus igitur homo Franciscus, nouo & stupendo miraculo claruit: cùm singulari priuilegio, retroactis seculis non concessio, insignitus apparuit, sacris videlicet Stigmatibus decoratus, & configuratus in corpore mortis huius, corpori Crucifixi. De quo quicquid humanâ linguâ dicatur, minus erit laude condignâ. Totum quidem viri Dei studiû, tam publicum quàm priuatum, circa crucem Domini versabatur. Et vt crucis signaculo, cordi eius, à principio suæ conuersionis impresso, corpus con-

I.

S. Francisci
studium totum
in crucifixum
"Sup. cap. v.
§. 6.

H 3 signa-